

igne. Atque per haec postea:⁴⁷ *Dii ergo, ut dixi, ita nobis tradiderunt considerare et discere et docere nos ad invicem. Sed in Politico clarius etiam enucleat hanc ipsam unius divisionem.*⁴⁸ *Oportet, quando quis ante multorum senserit communionem non desinere, antequam*
 5 *in ipsa differentias viderit omnes quotcumque in speciebus positae sunt. Rursus omnifarias dissimilitudines, quando in multitudinibus conspectae fuerint, non esse possibile, etiamsi vix perspiciat, desistere, antequam cuncta propria intra unam similitudinem cohercens, generis alicuius essentia circumvoallet. Et in fine Phaedri.*⁴⁹ *Quomodo*^{xi} *ante-*
 10 *quam quis verum singulorum sciat, de quibus dicit vel scribit, per se quidem omne id definire potens fiat, definiens vero rursus per species usque ad indivisibile, dividere sciverit.*

Has autem actiones Dei opus esse in Timaeo asseruit:⁵⁰ [320] *Quod quidem Deus multa in unum contemperare et rursus ex uno in*
 15 *multa dissolvere sufficiens, uti sciens simul et potens. Hominum vero nullus neutrum horum sufficiens. Attamen in Sophista philosophi*

⁴⁷ οἱ μὲν οὖν θεοὶ, ὅπερ εἶπον, οὕτως ἡμῖν παρέδοσαν σκοπεῖν καὶ μαυθάνειν καὶ διδάσκειν ἀλλήλους. [PLATO, Phlb. 16.e.3 – 4]

⁴⁸ δέον, ὅταν μὲν τὴν τῶν πολλῶν τις πρότερον αἰσθηταὶ κοινωνίαν, μὴ προαφίστασθαι πρὶν ἂν ἐν αὐτῇ τὰς διαφορὰς ἴδη πάσας, ὅποσαι περ [ἴσταιπερ] ἐν εἶδεσι κείνται, τὰς δὲ αὖ παντοδαπὰς ἀνομοιότητος, ὅταν ἐν πλήθεσιν ὀφθῶσιν, μὴ δυνατὸν εἶναι δυσωπούμενον παύεσθαι πρὶν ἂν σύμπαντα τὰ οἰκεία ἐντὸς μιᾶς ὁμοιότητος ἕρξας γένους τινὸς οὐσία περιβάληται. PLATO, Plt. 285.a.7 – b.6]

⁴⁹ <πῶς> πρὶν ἂν τις τὸ τε ἀληθὲς ἐκάστων εἶδη περὶ ὧν λέγει ἢ γράφει, κατ' αὐτὸ τε πᾶν ὀρίζεσθαι δυνατὸς γένηται, ὀριστάμενός τε πάλιν κατ' εἶδη μέχρι τοῦ ἀτμήτου τέμνειν ἐπιστηθῆ. [PLATO, Phdr. 277.b.5 – 8]

⁵⁰ ὅτι θεὸς μὲν τὰ πολλὰ εἰς ἓν συγκεραννύναι καὶ πάλιν ἐξ ἑνὸς εἰς πολλὰ διαλύειν ἰκανῶς [ικανὸς ὡς] ἐπιστάμενος ἅμα καὶ δυνατὸς, ἀνθρώπων δὲ οὐδεὶς οὐδέτερον τούτων ἰκανός. [PLATO, Ti. 68.d.4 – 7]

^{xi} {πῶς} zapravo pripada prethodnoj rečenici. Usp. PLATO, Phdr. 277. b.4 Ἐδοξέ γε δή· πάλιν δὲ ὑπόμνησόν με πῶς.